

BILTEN UKPS
broj 5 - 12 – maj - decembar 2020.

Koliko ljudi trošite na kilometar napredovanja?
(Vladimir Bulatović VIB)

Pandemija u Padaniji. Korak 1: Dok onima u Vuhanu ceo globus ruži nanu, naš Kvizni Štap (*Kreni-Promeni*) loži žene da do Trsta, po krpice, njihov konvoj krene.

Lucidne lekcije iz susjedstva: 1.Kina je izgleda pobijedila u III svjetskom ratu bez ispaljivanja ijednog projektila; 2.Europljani nisu toliko obrazovani kako oni misle; 3.Bogati ljudi su ustvari manje imuni nego siromašni; 4.Sveštenici, hodže, popovi ili astrolozi ne mogu spasiti nijednog ozbiljnog pacijenta; 5.Zdravstveni radnici definitivno vrijede više od nogometnih legendi i zabavljačkih zvijezda; 6.Nafta je bezvrijedna u društvu bez potrošnje; 7.Životinje se najvjerojatnije slično osjećaju u kafezu kao mi u karantini; 8.Planeta se veoma brzo regenerira bez ljudskog uplitanja; 9.Većina ljudi može ugodno raditi i od kuće; 10.Svatko može preživjeti bez brze i bezvrijedne hrane; 11.Živjeti higijenski i čisto uopće nije teško; 12.I muškarci mogu dobro kuhati; 13.Mediji su prepuni gluposti; 14.Glumci su samo zabavljači, a nisu nikakvi heroji;

15. Život se može objasniti parolom

PAZI - LOMLJIVO. RUKOVATI PAŽLJIVO!

Korak 2: Pretnja rampom za bludne sinove: "Otišli gde im je bolje, a sad se vraćaju u Srbiju, gde ne valja". **Prokletarijat**, sapleten pandemijom, nije 1.05-og vrteo jagnjad u prirodi. A i ne ide da ovce peku janjce. **Brozovača**, 4.05. četrdeset gradi (gromulja, jbt!) za četrdeset leta od kad je JBT premetnuo svetom.

Podgrdonačalnička vaskrs-baba iz NOB-a, nesuđena učesnica neodržanog marša Бесмјертнова полка, predstavljena 8.05. u neuramljenoj formi. **Otvorili** 11.05. kafiće i vrtiće, da se tatice reše dečice i šmugnu na piće. **Dan prigovora savesti**, 15. 05. prošao glatko, bez prigovora. **Crni čovek Džordž Flojd** udavljen 25. maja, na rođendan gorepominjanog JBT. **Podgrdonačalnik** 28.05. upriličio prestoničnu feštu kao spasovdanski osvrt na ličnu i dičnu gradnju veštu. **Dan borbe** protiv suše,

17.06, slavljjen prilježno, pa 23.06 sve poplavljeno. **Predizborna kampanja:**

Somovi na bučkalu, keše na sitan keš. Kukavna crkavičica za kukavičku podrškicu. *Beke i dake* lepe ko upisane (u birački spisak). **Konstitutivna sednica** jednobojne srboskupštine tek 3.08, kad su se dobitnici otreznili od poraza gubitnika: "Srbija treba da nastavi kako je krenula" (premiljerka, 4.8.). U novom sazivu mladi i stari duvaju u iste dipole, bez zazora od kapljične zaraze, a Kompartija, otkad je kraticu (KP) prepustila Krivoj Palanci, pod novijim imenom (Sve Po Starom), nije zadržta, ne zakera oko zadatog joj smera. **Dan nestalih**, 30.09. ujedno i Dan prevodilaca.

Slučajnost? **Korak 3:** Hara uverenje da je vladavina Pravog pristalija od vladavine prava. Istančanog sluha, vladin tim *Avanti-Demanti!* sledi *His Master's Voice: Sve što Njemu zgodno nije od građana da se skrije!!! Немања*, из 11-ог века брижно наднесен над 21-ви, стасом јемчи спас предачке баштине од амбиса прогреса.

Nedelja 25. 10: strah od korone ustuknuo pred veću o kraju životne tombole ikone Maradone. **Avnojske granice** strogo ovnujske: luzeri na bojnom polju rogovljem reči ljuto se kolju. Naoružani do zuba, zapustili negu istih. Škrgut vs osmeh.

Burazersko-jaranska privreda bokorom cveta: *TRI smo koplja ispred resto sveta.*

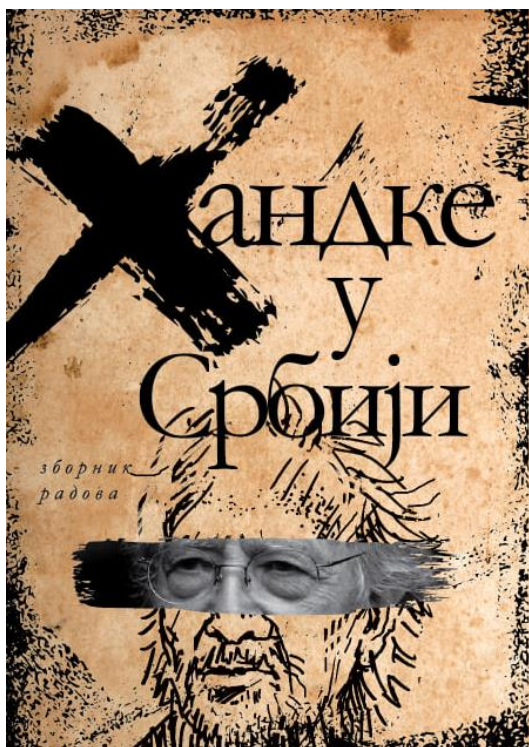
Porast minimalca skoro za dva palca. Tri'es' i kusus leta jednovlašća u Četinar-državi okončano putem pobožno ostrašćenog hodočašća predizbornih litija u znaku *II' ti ili ja.*

Vedra jadicovka: „Sve ide na živce, samo lekovi na recept“.

Ž. K-P.

Извештај о реализацији пројекта *Подршка издавању изабраних дела Петера Хандкеа*

Министарство културе и информисања је крајем 2019. покренуло пројекат *Подршка издавању изабраних дела Петера Хандкеа* и поверило његову реализацију Удружењу књижевних преводаца Србије. Удружење је 2020. године, уз финансијску подршку Министарства културе и информисања Републике Србије, у оквиру пројекта одржало седам трибина посвећених стваралаштву и друштвеном деловању Петера Хандкеа и објавило зборник радова *Хандке у Србији*.

Циљ пројекта је, према замисли његовог покретача, популаризација дела Петера Хандкеа у Србији. Петер Хандке је, како у својим делима, тако и у свом друштвеном ангажману, настојао да изнесе другачије виђење Србије и алтернативну интерпретацију догађаја који су довели до њене међународне изолације. Стицајем околности, његов друштвени ангажман у изразито политизованим околностима током претходних деценија донекле је потиснуо у други план књижевни и уметнички домет његовог дела. Овај дебаланс је 2019. на изванредан начин исправљен тиме што му је Шведска краљевска академија доделила

Нобелову награду. Читалачка публика, па и јавност, како у Србији, тако и у свету, остаје међутим нејединствена у ставу према Петеру Хандкеу и његовом делу. Учесници трибина, њихови уредници и аутори и уредник *Зборника*, у оквиру пројекта *Подршка издавању изабраних дела Петера Хандкеа*, покушали су да разјасне контроверзе које прате овог аутора још од његових првих наступа у јавности и објављивања првих дела, нарочито од извођења драме *Псовање публике*, па све до данас. Петер Хандке је изузетно сложена, многодимензионална личност, а поједностављена слика створена о њему на основу политичких ставова које је отворено износио омета или чак онемогућава адекватну перцепцију романа, песама и драма које је написао. Удружење књижевних преводаца Србије је, уз подршку Министарства културе и информисања, пружило могућност читаоцима Хандкеових дела да чују и прочитају различита мишљења о њему и упознају се с разним могућностима перцепције његовог дела. На овај начин припремљена,

читалачка публика ће с већим информационим потенцијалом моћи да доживљава *Изабрана дела* Петера Хандкеа и тумачи његове ставове. Удружење књижевних преводилаца Србије је одржавањем трибина и објављивањем *Зборника* дало велики допринос буђењу, ширењу и продубљивању интересовања за аустријског нобеловца и подстицај за проучавање његових дела преведених у Србији, као и за превођење оних која још нису преведена.

Одједи које су трибине и зборник о Хандкеу имали у јавности дају наду да није реч о пролазној појави и да ће се рад на овом неисцрпном пољу наставити. Година 2020. се по свему разликује од претходних година. Свет се, фактички, налази у изолацији, окупљања су или забрањена или непожељна. Упркос томе, интересовање за појаве које покрећу дубоке процесе у људима – а дело Петера Хандкеа свакако јесте таква појава – не јењава. Трибине, организоване онлајн, као и већина догађаја ове врсте код нас и у свету, имале су више хиљада пратилаца, и реч њихових учесника је, стицајем околности, допрла до неупоредиво већег броја људи него да су трибине организоване на класичан начин. Медијска пажња за активности у оквиру пројекта *Подршка издавању изабраних дела Петера Хандкеа* била је, пре свега захваљујући залагању Удружења књижевних преводилаца Србије, на изузетно високом нивоу. Извештаји са трибина и текстови о *Зборнику* објављивани су у најтиражнијим и најугледнијим листовима и преношени на важним мрежним порталима. Удружење књижевних преводилаца Србије је обезбедило подлогу за издавање *Изабраних дела*, чиме је циљ пројекта *Подршка издавању изабраних дела Петера Хандкеа* остварен у потпуности. Захваљујући поменутиим активностима, појавило се велико интересовање за *Изабрана дела Петера Хандкеа*, што ће, како очекујемо, резултирати даљим проучавањем дела овог важног аутора, које неспорно представља прекретницу у новијој књижевности, или евентуално окупити друге ауторе, спремне да понуде нешто другачије виђење.

Душко Паунковић

„Хандке у Србији“, или могућа трибинска мисија

Петер од крви, меса и душе

Нисмо знали, а нисмо, разумљиво, ни могли знати какво нас послање чека кад је нашем Удружењу Министарство за културу и информисање поверило главну улогу у амбициозном пројекту

„Поддршка објављивању изабраних дела Петера Хандкеа у Србији“. У склопу тог подухвата, а под покровитељством и уз финансијску подршку Министарства, требало је организовати трибине на којима ће из разних углова бити осветљено дело великог писца немачког језика, аустријског и јужнословенског нобеловца који је свет освојио давно још, крајем шездесетих и почетком седамдесетих година прошлог века, али га осваја и дан-данас.

Као круна те трибинске епопеје, стигао је и зборник радова „Хандке у Србији“, који је приредио председник УКПС **Душко Паунковић**, а у којем су обједињени радови петнаесторо угледних аутора посвећени делу и лику аутора „Голмановог страха од пенала“, „Несреће без жеља“, „Моравске ноћи“, „Великог пада“...

Мени је у део запало да организујем и одржим трибине, њих шест укупно, пре него што ће трибинску палицу преузети **Милена Ђорђијевић**, личност која целом овом подухвату даје посебну боју. Милена је, наиме, великим делом заслужна за успех прве трибине у серијалу „Хандке у Србији“, која је одржана 8. октобра у Народној библиотеци Србије. Јесам се ја појавио у улози модератора и уредника, али Милена нам је у Народној библиотеци била и домаћица, и гошћа, и више од тога. Уз њу, у разговору су учествовали писац **Мухарем Баздуљ** и новинар и публициста **Небојша Грујичић**. Трибину су, с техничког аспекта, беспрекорно реализовали тонац **Роберт Хајнрих** и сниматељ **Јована Мркић**.

Друга трибина одржана је 21. октобра у београдској књижари „Златно руно“, где нас је угостила **Снежана Ранковић**. Саговорници су ми били германиста и књижевни преводилац **Јан Красни**, његова мајка и супруга једног од најзначајнијих овдашњих преводилаца Хандкеових дела Златка Красног **Славица Стојановић Красни**, новинар **Драгана Ковачевић** и писац **Горан Гоцић**. За тон се овога

пута побринуо маестро **Зоран Готовчевић**, док је слику обезбедио **Милан Константиновић**.

Трећа трибина одржана је 11. новембра код нас, у Удружењу књижевних преводилаца Србије, а тада смо размишљања о Хандкеу и његовој уметности чули од филмског критичара **Мирољуба Микија Стојановића**, новинарке **Татјане Њежић** и архитекте и публицисте **Бојана Ковачевића**. Да се добро чујемо, опет се постарао **Зоран Готовчевић**, а леп снимак дело је **Јоване Мркић**.

У јеку анти-ковид мера, онлајн-диктата и разних ограничења, а пре свега услед објективне немогућности да трибине организујемо онако како је то најлепше, пред публиком – одлучили смо да се за четврту трибину, ипак, мрднемо мало из Београда, тако да је она уприличена 23. новембра у Новом Саду, тачније у Дигиталном омладинском центру при новосадској Градској библиотеци, где смо били гости **Весне Живковић**. С новосадске дигиталне позорнице, љубитељима и поштоваоцима Петера Хандкеа говорили су песник **Срђан Секулић**, архитекта **Бојан Ковачевић** и писац **Мухарем Баздуљ**, а догађај је технички покрио мајстор свог заната **Душко Петошевић**, с којим сам сарадњу наставио и на наредне две трибине.

Четрнаестог децембра одржана је пета трибина, опет код нас, у Удружењу. Расположене сабеседнике овога пута имао сам у песнику **Ранку Ђиновићу**, новинарки **Драгани Игњић** и писцу **Вулету Журићу**.

На истом месту водио сам, осам дана касније, и шесту трибину, када су о Хандкеу причали писац и теоретичар уметности и културе **Владимир Коларић**, германиста **Биљана Пајић** и новинарка и списатељица **Војка Пајкић**.

Хандкеовску штафету потом сам предао Милени Ђорђејевић, која је 24. децембра у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“ у Београду одржала веома успелу трибину на којој су учествовали теоретичар и историчар књижевности, директор Универзитетске библиотеке, професор **Александар Јерков**, песникиња **Даница Вукићевић** и писац и књижевни преводилац **Игор Маројевић**.

Владимир Д. Јанковић

Учесници у пројекту *Подршка издавању изабраних дела Петера Хандкеа*

Мухарем Баздуљ, учесник трибинског програма

Небојша Грујичић, учесник трибинског програма

Роберт Хајнрих, тонски реализатор трибинског програма

Јована Мркић, сниматељ трибинског програма

Славица Стојановић Красни, учесник трибинског програма

Драгана Ковачевић, учесник трибинског програма
Горан Гоцић, учесник трибинског програма
Зоран Готовчевић, тонски реализатор трибинског програма
Милан Константиновић, сниматељ трибинског програма
Татјана Њежић, учесник трибинског програма
Срђан Секулић, учесник трибинског програма
Душко Петошевић, тонски реализатор и сниматељ трибинског програма
Ранко Ћиновић, учесник трибинског програма
Драгана Игњић, учесник трибинског програма
Вуле Журић, учесник трибинског програма
Војка Пајкић, учесник трибинског програма
Александар Јерков, учесник трибинског програма
Дуња Шукара, аутор у Зборнику *Хандке у Србији*
Блажан Стјепановић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији*
Николина Зобеница, аутор у Зборнику *Хандке у Србији*
Жарко Радаковић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији*
Љиљана Аћимовић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији*
Душан Николић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији*
Биљана Пајић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и учесник трибинског програма
Бојан Ковачевић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и учесник трибинског програма
Јан Красни, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и учесник трибинског програма
Игор Маројевић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и учесник трибинског програма
Владимир Коларић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и учесник трибинског програма
Мирољуб Стојановић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и учесник трибинског програма
Никола Живановић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији*
Даница Вукићевић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и учесник трибинског програма
FALCON, информатичка и техничка подршка за трибински програм
Милена Ћорђијевић, аутор у Зборнику *Хандке у Србији* и организатор, уредник, модератор и учесник трибинског програма
Владимир Д. Јанковић, уредник, организатор, модератор и учесник трибинског програма и аутор чланака о Пројекту објављених у дневној штампи
Душко Паунковић, уредник Зборника *Хандке у Србији* и координатор Пројекта

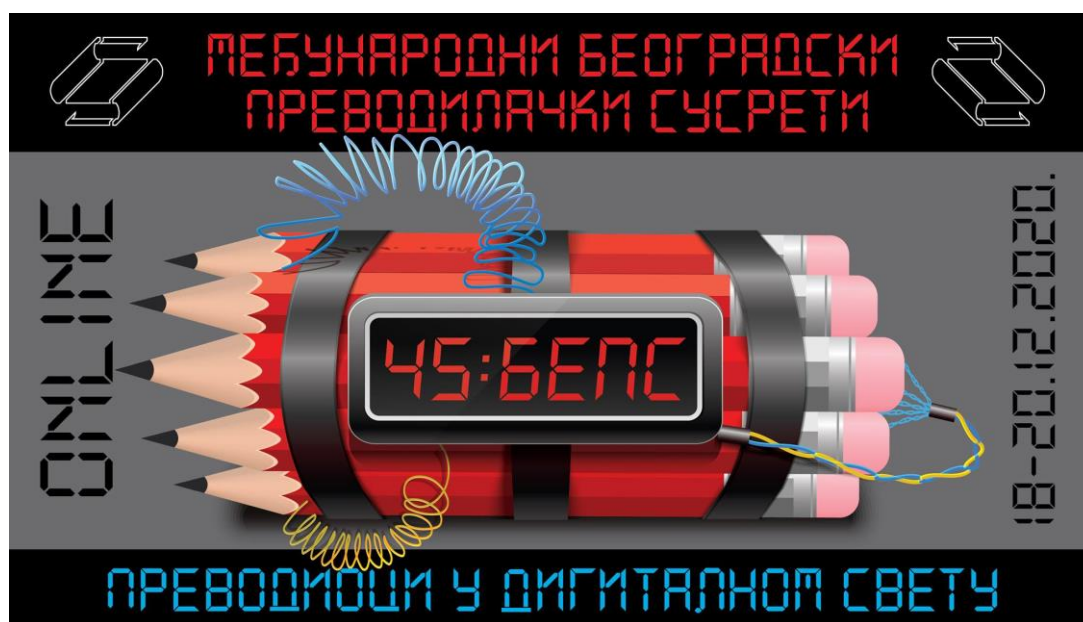
ОДРЖАНИ 45. БЕОГРАДСКИ ПРЕВОДИЛАЧКИ СУСРЕТИ

КЊИЖЕВНО ПРЕВОЂЕЊЕ У ДИГИТАЛНОМ СВЕТУ

18 – 20. децембра 2020.

Због актуелне епидемиолошке ситуације, били смо приморани да 45. Међународне београдске преводилачке сусрете ове године одржимо у доста измењеном формату. Како није било могуће да их организујемо уживо, одлучили смо да их одржимо у дигиталном облику, те су целокупни овогодишњи Сусрети осмишљени и одржани преко платформе „Зум“.

У складу са начином одржавања Сусрета, и свих других културних манифестација ове године, решили смо да централна тема око које смо се ове године окупили буде **КЊИЖЕВНО ПРЕВОЂЕЊЕ У ДИГИТАЛНОМ СВЕТУ**, те да на њима говоримо о присуству и видљивости преводилаца у дигиталним медијима, у програмима и на сајтовима наших издавача, о повезивању са ауторима које преводимо и колегама преводиоцима захваљујући дигиталним платформама, као и о културним и књижевним догађајима који су, са једне стране, ограничени потпуним премештањем у дигиталне сфере, док нам то измештање са друге стране омогућава да пратимо и оне догађаје којима због временских или географских ограничења не бисмо били у стању да присуствујемо уживо.

На првом „Зум“ састанку, одржаном 18. децембра у 18 часова и посвећеном нашој овогодишњој теми, након уводног обраћања

председника Одбора за међународну сарадњу УКПС **Милоша Константиновића**, окупљеним гостима свој рад у овој области представиле су две младе колегинице, **Милица Драгићевић** из Новог Сада, стручни преводилац за енглески језик и аутор блога „Преводилаштво“ на коме се веома активно бави промовисањем преводилачке професије и информисањем шире јавности о њој, као и **Тамара Николић**, преводилац за шпански, португалски, енглески и немачки, и аутор блога „Диш ке диш“, на коме између осталог садржаја из области културе објављује и интервјуе са нашим познатим књижевним преводиоцима. У разговору је учествовало тридесет петоро колега из Србије, Хрватске, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Бугарске, Русије, Украјине, Словеније, Италије, Албаније, Француске и Немачке, који су поделили своја искуства у дигиталном свету књижевног превођења. Разговор је водила **Весна Стаменковић**.

Други онлајн разговор на овогодишњим Међународним београдским преводилачким сусретима одржан је у недељу, 20. децембра у 18 часова, и био је посвећен пројекту „Преводацисање“ који је од прошле године део програма наше манифестације. У последњих неколико година, већину гостију Београдских преводилачких сусрета чине преводиоци који преводе са језика нашег региона на своје језике, и са идејом да се управо тим гостима приближи књижевност на српском језику, и да им се пружи прилика да се упознају са радом млађих, недовољно афирмисаних, квалитетних аутора чија дела још нису превођена на стране језике, чланице Управног одбора УКПС и Одбора за БЕПС и међународну сарадњу, **Ксенија Влатковић** и **Весна Стаменковић** осмислиле су догађај под називом *Преводацисање*, који су први пут организовале 2019. године у оквиру 44. Међународних београдских преводилачких сусрета. Гости Међународних преводилачких сусрета, преводиоци са нашег језика, на тај ће начин бити агенти наших писаца у својим земљама, моћи ће да представе њихов рад и да их предложе својим издавачима, и ми смо овим путем пожелели да им олакшамо промовисање наше културе изван граница наше земље. Наша је замисао била да се у догађају налик на „брзинско упознавање“ („speed dating“) одабрани млади писци представе гостима Међународних преводилачких сусрета.

Као и прошле године, одабрали смо шест стилски и жанровски различитих младих аутора са наших простора који су нашим гостима представили своје књиге. Како прошлогодишњи формат није био могућ, сваком од аутора доделили смо одређено време да се укратко представе и прочитају одломак књиге коју представљају, након чега би преводиоци поново имали ограничено време да им постављају питања пре него што пређемо на следећег аутора. Свим преводиоцима –

учесницима у „Преводацисању“ након сусрета је послата кратка брошура о ауторима заједно са њиховим контактима, и надамо се да ће се, као и прошле године, из тога развити њихова сарадња. У „Преводацисању“ су ове године као аутори учествовали: **Стефан Кирилов** са романом *Напуштајући Ветроград* у издању Нове поетике из Београда, **Милош Петрик** са збирком кратких прича *Млад си да се*

прославиш у издању Библиотеке Сомборски књижевни фестивал, **Радмила Петровић** са збирком песама *Моја мама зна шта се дешава у градовима* у издању ППМ Енклава из Београда, **Маша Сеничић** збирком песама *Повремена попут викенд насеља* у издању Трећег трга из Београда, **Филип Чоловић** са романом *Разбрајалица за Андреаса Сама* у издању Геопоетике из Београда, и **Ивана Велимирац** са

збирком песама *Издазак звери са излажењима из животиња*. У разговору са њима ове године је учествовало петнаесторо преводаца са српског језика из дванаест европских земаља.

Оба „Зум“ разговора уз сагласност учесника снимљена су у целини и постављена на „Јутјуб“ страницу нашег Удружења.

Важно је напоменути и то да је за визуални идентитет Међународних преводачких сусрета ове године поново била задужена Драгана Николић, графичка дизајнерка из Ниша.

Сусрете је у целини финансирао Министарство културе и информисања Републике Србије.

Весна Стаменковић

**Награда „Бранко Јелић 2.0“ за најбољи превод са француског
језика на српски у 2019. години**

Жири у саставу:

Јелена Стакић, преводилац

Милош Константиновић, преводилац

Александра Тадић, преводилац (председник жирија)

У измењеним условима, услед пандемије вируса Ковид19, жири је са радом почео касније него претходних година, у додатном ишчекивању дела која би могла ући у конкуренцију за награду. Као резултат стрпљења и упорности, списак књига које је жири имао прилику да прочита, био је следећи:

ИДЕЈЕ:

Жорж Шапутије и Фредерик Каплан, „Човек, животиња и машина“, Вулкан, Београд, 2019, превод др Милан Ташић Д.

Ашил Мбембе, „Политике непријатељства“, ФМК, Београд, 2019, превод Славица Милетић

ФИКЦИЈА:

Жером Ферари, „По свом лику“, Чаробна књига, Београд, 2019, превод Мелита Лого-Милутиновић

Аделин Дједоне, „Стварни живот“, Лагуна, Београд, 2019, превод Гордана Бреберина

Виржини Депент, „Вернон Тродон“, Боока, Београд, 2019, превод Новак Голубовић

Мишел Уелбек, „Серотонин“, Боока, Београд, 2019, превод Владимир Д. Јанковић

Лејла Слимани, „У врту људождера“, Боока, Београд, 2019, превод Владимир Д. Јанковић

Едуар Луј, „Историја насиља“, Лагуна, Београд, 2019, превод Ивана Мисирлић

Камел Дауд „Зебур или псалми“, Академска књига, Нови Сад, 2019, превод Светлана Стојановић

Ђакомети Равен „Тријумф таме“, Вулкан, Београд, 2019, превод Ивана Шугић

Пјер Леметр, „Боје пожара“, Чаробна књига, Београд, 2019, превод Оља Петронић

Мари Даријесек, „Наш живот по шумама“, Академска књига, Нови Сад, 2019, превод Оља Петронић

Јасмина Реза, „Вавилон“, Академска књига, Нови Сад 2019, превод Светлана Стојановић

Лоран Бине, „Седма функција језика“, Боока, Београд, 2019, превод Оља Петронић
Гијом Мусо, „Тајни живот писаца“, Вулкан, Београд, 2019, превод Маријана Каличанин

ОТКРИЋА:

Шабуте, „Чистишиште“, Бесна кобила, Земун, 2019, превод Горан Костровић
Марћан Сатрапи, „Персеполис“, Чаробна књига, Београд, 2019, превод Славица Милетић
Жозеф Понтис, „На линији - фабричке цедуље“, Лом, Београд, Андрићев институт, Вишеград, 2019, превод Горан Костровић
Фред, „Филимон У праскозорје“, Комико, Нови Сад, Сириус продукцион, Нови Београд, 2019, превод Василије Крстић
Жан Дифо, Филип Делаби, „Мурена 2. Циклус жене“, Чаробна књига, 2019, превод Илија Чанак
Жан-Пјер Жибра, „Матео први том (1914-1918)“, Чаробна књига, Нови Сад, 2019, превод Владимир Д. Јанковић

Једногласном одлуком, жири је донео одлуку да награду „Бранко Јелић 2.0“ за 2020. годину додели следећим преводима:

- Категорија ИДЕЈЕ:

Славица Милетић за превод есеја „Политике непријатељства“ Ашила Мбембеа, ФМК, Београд, 2019.

- Категорија ФИКЦИЈА:

Гордана Бреберина за превод романа „Стварни живот“ Аделине Дједоне, Лагуна, Београд 2019.

- Категорија ОТКРИЋА:

Владимир Д. Јанковић за превод графичке новеле „Матео први том (1914-1918)“ Жан-Пјера Жибраа, Чаробна књига, Нови Сад, 2019

Све троје добитника су дугогодишњи преводиоци, посвећени свом раду, који до сада нису добили ово признање, а заслужили су га како делима која су ове године била у конкуренцији, тако и својим претходним остварењима.

Жири је приметно појаву неких нових имена у конкуренцији, што свакако поздрављамо, али очекујемо да ће у идућим издањима достићи даље подвиге, који ће их поново увести у конкуренцију за ову награду.

Били смо помало непријатно изненађени малим бројем превода који су послати за категорију ИДЕЈЕ, јер смо свесни да је издавачка продукција ипак била богатија у том погледу. Волели бисмо да издавачи постану свеснији награде за превод са француског језика „Бранко Јелић 2.0“ и њеног значаја како за преводиоце добитнике, тако и за преводиоце који уђу у конкуренцију за награду. Категорија ОТКРИЋА нам је ове године понудила само једну књигу поезије и неколико графичких новела – са жаљењем констатујемо одсуство монографских публикација, али се надамо да ће нам можда нека боља времена донети нове кандидате.

Ипак, на концу ствари, у овим специфичним условима, жири мора да изрази задовољство што је ипак било довољно превода о којима је могло да се расправља и да се донесе суд о њиховом квалитету. Остајемо на располагању издавачима за указивање на важност превођења аутора са француског говорног подручја и изражавамо захвалност Француском институту у Србији који својим програмима помаже ширење франкофоније и превођење франкофоних аутора на српски језик. Сматрамо да се таква сарадња може развити и са другим франкофоним културним институцијама у нашој земљи и радујемо се уласку у конкуренцију, у наредним издањима ове награде, аутора који би и тим путем дошли до публике у нашој земљи.

У Београду, 20. 09. 2020.

Жири
 Јелена Стакић
 Милош Константиновић
 Александра Тадић (председник)

**Добитници награде
»Милош Н. Ђурић« за 2020. годину.**

Традиционалну награду »Милош Н. Ђурић«, коју Удружење књижевних преводаца Србије додељује већ преко педесет година, (награда је основана 1968), ове године добили су:

За превод поезије **Иван Антић** за превод књиге Данета Зајца *Доле, доле*, изд. Културни центар Новог Сада, 2020.

За превод прозе **Весна Стаменковић** за превод дела Хесуса Караска *Земља коју газимо*, изд. Хеликс 2019.

Награда за најбољи превод из области хуманистике ове године није додељена.

Жири је посебно истакао преводе који су ушли у најужи избор и одао признање преводиоцима. То су дела:

- Сет Микелсон Пливаће кроз ватру, превод Вида Огњеновић, Архипелаг 2020.
- Филип Флоријан Краљеви дани, превод Ђура Миоциновић, изд.Хеликс 2020.
- Ендру Круни Тајно знање, превод Наташа Срдих, изд. Партизанска књига 2020.
- Емануел Бов Моји пријатељи, превод Бојан Савић Остојић, Сл. гласник 2020.

Жири је радио у саставу **Оља Петронић**, председник, **Зорислав Паунковић**, **Ђорђе Томић**, **Сања Карановић** и **Неда Николић Бобић** и све одлуке донео је једногласно.

Уручење награда организоваће се у просторијама УКПС када епидемиолошки услови то буду дозволили.

Београд, 21. 12. 2020.

Жири за награду »Милош Н. Ђурић«

Božji čovek
PJOTR MAMONOV
nesebično daruje jednostavna uputstva za izlečenje
zakržljalih izdanaka ljudskosti

NE SMATRAJTE NEZNANJE I SIROMAŠTVO POROCIMA

NAUČITE GUBITI BEZ ŽALJENJA

NE STIDITE SE SVOJIH MLADALAČKIH STIHOVA

ČESTO SE OSMEHNITE SEBI U OGLEDALU

NE GUBITE VREME NA ONE KOJI VAM NISU VAŽNI

BUDITE NEHAJNI PREMA SVEMU IZUZEV PREMA DECI

NE PLAŠITE SE SMRTI, ALI PAZITE NA NAJMILIJE

ZASPIVAJTE SA OSMEHOM

o O o

A evo i naših želja i preporuka:

Ne smatrajte zlosutnim zapis
UKUS MOGA KRAJA
na plastičnim kesama

Ponavljajte što češće:
NISAM JA NA OVOM SVETU DA DRUGIMA ČINIM ŠTETU!

Slušajte kad god ste u prilici
NIŠTA MI NEĆE OVI DAN POKVARIT!
grupe *The Beat Fleet* (TBF)

Da bi vam u
Novoj
srećnijoj
2021-oj
zanosno mirisao svaki od 365 dana
ČITAJTE POEZIJU OVDAŠNJIH I PREVODITE ONU SVETSKIH
VELIKANA